

Ontdek met deze wandeling het verhaal van de Canadese troepen tijdens de Slag bij Mount Sorrel. Onderweg maak je kennis met enkele van de vele Canadese jongens die hier langs iedere straat, op iedere hoek het leven lieten.

In 1914 wordt Canada, een Brits Dominion, tegen wil en dank meegesleurd in een ongeziene wereldbrand. Naarmate de oorlog vordert, zullen de Canadezen zich keer op keer bewijzen als taaie, weerbare troepen. In Vlaanderen strijden ze in 1915, 1916 en 1917 in enkele van de grootste veldslagen die onze regio gekend heeft.

Canada telt zo'n 14.000 doden in Vlaanderen. Hiervan staat bijna de helft op de Menenpoort gebeiteld. Ze hebben geen gekend graf, werden niet geborgen of konden niet positief geïdentificeerd worden. Het Passchendaele Museum kon met Namen in het Landschap van één op de vijf vermiste Canadezen een initiële begraafplaats achterhalen.

Deze wandeling is niet bewegwijzerd. Gebruik de routebeschrijving met wandelknooppunten om het traject af te stappen.

START: CENTRUM ZILLEBEKE

1 Parkeer in Zillebeke-Dorp en hou even halt bij de Britse begraafplaats naast de kerk. Tussen de 32 graven bevinden zich enkele Canadezen die hier in 1916 sneuvelden.

Meer dan een kwart van de Canadezen op de Menenpoort raakten vermist bij Zillebeke. Eind mei 1916 bezet het Canadees leger de hoogtes ten oosten van dit dorp. Hun frontlinie loopt vanaf het gehucht Hooge over Hill 62 en Mount Sorrel tot aan de voet van Hill 60. De posities tussen Mount Sorrel en Hill 62 zijn de enige bij leper waar de geallieerden hoger gelegen gronden bezitten dan de Duitsers. Juist hier plannen laatstgenoemde een grootschalige aanval.

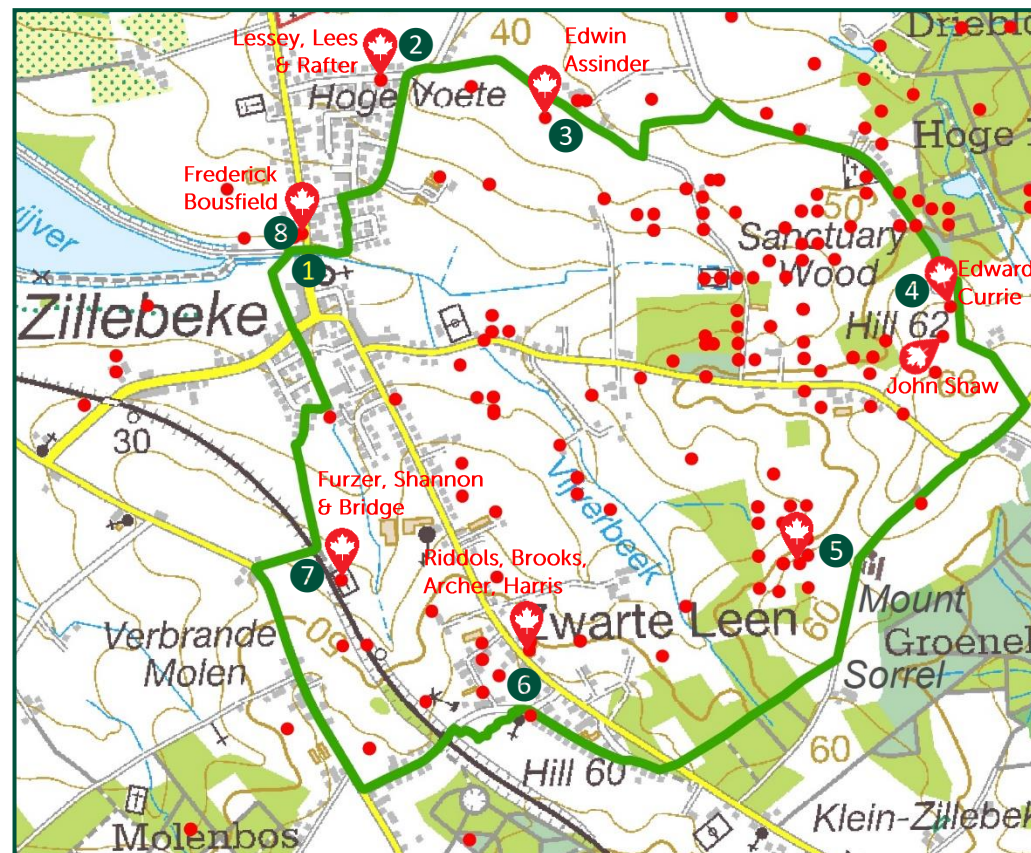
2 Volg vanaf de kerk de huisnummers in aflopende richting en sla bij huisnummer 1 het Huyspad in, richting wandelknooppunt 70. Hou bij de kruising met de Schachtweidestraat even halt.

De Duitse aanval in de ochtend van 2 juni 1916 is het begin van de Slag bij Mount Sorrel. Na zware beschietingen laten de Duitsers 's middags bij Mount Sorrel vier mijnen springen. Vervolgens overspoelen Württembergse troepen de hoogtes.

In allerijl worden Canadese versterkingen naar het front gestuurd. Na een hele nacht marcheren wordt een haastig ineen geflanste tegenaanval uitgevoerd. Aan de startposities heerst verwarring. Aarzelend zetten de Canadese bataljons één voor één de aanval in, niet wetend of de mannen naast hen wel kunnen volgen. Het is intussen volop daglicht. Het vuur is moordend. Slechts kleine groepjes weten de Duitse linies te bereiken. De Canadezen slagen er niet in om de hoogtes te heroveren, maar kunnen zich wel ingraven aan de voet van de heuvelrug.

Canadezen gaan onder bescherming van een rookgordijn ten aanval in de Slag bij Mount Sorrel. © BAC LAC PA-000169

Charles Lessey, Edward Lees en George Rafter sneuvelden op 3 juni 1916 tijdens de tegenaanval. Ze dienen in het 49th (Edmonton) Battalion en worden oorspronkelijk begraven bij de kruising van de Wulvestraat en de Schachtweidestraat. Alle drie hebben een migratieachtergrond. Lessey is geboren in het Engelse Plymouth, Lees in het Schotse Edinburgh en Rafter in het Ierse Ballyfin.

3 Wandel verder richting wandelknooppunt 70 en hou even halt bij de eerstvolgende hoeve (Schachtweidestraat 41).

Tijdens de tegenaanval sneuvelt ook Edwin Assinder, een 29-jarige sergeant van de Canadian Artillery, 3rd Trench Mortar Battery.

Op 3 juni 1916 zit Edwin in een ondergrondse schuilplaats in Maple Copse, het bos wat verderop langs deze straat. Wanneer het geschut even

zwijgt, verlaten Edwin en een kameraad de relatieve veiligheid van hun onderkomen. Terwijl ze een open veld oversteken, komen ze onder vuur te liggen. Een granaat ontploft in de greppel waarin ze schuilen. Edwin is op slag dood en wordt ter plaatse begraven, in het veld tegenover de boerderij waar je nu staat. Op de boerderij, tijdens de oorlog Yeomanry Post genoemd, vonden nog zes andere Canadezen een laatste rustplaats.

Edwin Assinder

Op deze plek zie je overigens goed het strategisch belang van de hoogtes bij leper. Als je kijkt in de richting van de kerk van Zillebeke zie je in de verte het Heuvelland met de Kemmelberg. Van daar vertrekt een heuvelrug die leper omgeeft als een enorm halfcirkelvormig amfitheater. Wie die tijdens de oorlog in bezit heeft, domineert het slagveld.

4 Kies bij wandelknooppunt 70 het pad naar knooppunt 71, waar je een goed zicht hebt op de CWGC-begraafplaats Hooge Crater Cemetery, Bellewaarde en het gehucht Hooge. Volg de route naar knooppunt 46 tot het Canadees gedenkteken Hill 62. Onderweg passeer je CWGC Sanctuary Wood Cemetery, waar veel Canadezen begraven liggen, en het Hill 62 Sanctuary Wood Museum.

Op 6 juni lijken alle Duitse vuurmonden zich te concentreren op Hooge. Even later gaan bij het gehucht vier mijnen af. Ieper staat op het punt te vallen.

Hill 62 Canadian Memorial.

Het Canadese 1st Mounted Rifles ligt op dat moment bij Hill 62, een plek van groot strategisch belang. Op 2 juni hadden ze de posities rechts van hen de lucht in zien gaan. De Mounted Rifles kunnen in de dagen erna nauwelijks Hill 62 behouden. Vier dagen lang liggen ze al onder vuur wanneer **Edward Currie** sneuvelt. Hij wordt op 6 juni als vermist opgegeven. Enkel zijn identificatiedisc wordt teruggevonden. De locatie op wat vandaag de gedenksite van Hill 62 is, wordt genoteerd als zijn plaats van overlijden.

Vlakbij wordt op 27 juni **John Shaw** begraven. De 18-jarige Londenaar komt na de slag om het leven, wanneer een mortiergranaat in de stellingen ontploft. Hij wordt aan de loopgraven begraven in wat nu het uiteinde van het herdenkingspark is.

John Shaw

5 Wandel via de knooppunten 46, 45 en 44 richting knooppunt 29. Recht tegenover de boerderij in de Pappotstraat 4 zie je Mount Sorrel.

Na 6 juni keren de kansen. Brits opperbevelhebber Douglas Haig maakt extra artillerie vrij om de strategische hoogtes terug in te nemen. De komst van het geschut keert de rollen om. Tussen 9 en 12 juni vuren de geallieerden meer dan 75.000 granaten op de Württembergers, die op hun beurt verschrikkelijke verliezen lijden.

Wanneer de Canadezen op 13 juni de pokdalige helling bestormen, geven de murw geslagen Württembergers zich massaal over. Een uur na de start van de aanval zijn de hoogtes terug in Canadees bezit. De situatie blijft daarna min of meer dezelfde als voor 2 juni 1916, met de uitzondering dat meer dan 1.100 Canadezen gedood zijn, 2.000 mannen vermist en duizenden anderen gewond of getraumatiseerd. Aan Württembergse kant vallen 1.300 doden, 3.982 gewonden en worden 560 mannen vermist.

Deze bloedige slag wordt uiteindelijk vernoemd naar Mount Sorrel, de plek waar op de openingsdag van het Duitse offensief vier mijnen waren ontploft. Op dat moment bezet het 4th Battalion Canadian Mounted Rifles hier de frontlijn. De gevolgen zijn verschrikkelijk. Achteraf beantwoorden slechts 73 van de 680 mannen die de lijn ingingen het appel, nog geen 11% van het bataljon. De overlevenden kan men in amper 7 vrachtwagens naar het achterland vervoeren.

Cecil Peaker

Slechts twee van de in totaal 152 op 2 juni vermiste 4th Mounted Rifles beschikken over een initiële begraafplaats, waarvan één hier bij Mount Sorrel. De 22-jarige luitenant **Cecil Peaker** is afkomstig uit de Canadese hoofdstad Ottawa, waar hij bij zijn indienstneming werkte bij het Department of Marine and Fisheries.

6 Volg vanaf wandelknooppunt 29 de route naar knooppunt 28. Die voert je door de oorlogssite Hill 60.

Hill 60, ten zuiden van Ieper, is tijdens de oorlog van immens strategisch belang. Wie de 60 meter hoge heuvel bezit, observeert het slagveld. Rond Hill 60 wordt dan ook hevig gevochten, zelfs ondergronds. Beide partijen ondermijnen er elkaars stellingen.

Edward Archer (links) en Bruce Brooks (rechts).

Op 26 april 1916 laten de Duitsers een mijn springen onder Trench 42. De loopgraaf, die dwars over de Wervikstraat liep, wordt dan bemand door een peloton van het Canadese 2nd Battalion (Eastern Ontario). De explosie slaat een krater van 25 meter breed en 10 meter diep. Het is een helse klus om de gewonden, laat staan de doden, van onder het puin te halen. Zeker vier ongelukkigen worden levend begraven: **Thomas Riddols**, een 21-jarige student uit Drayton, Ontario en de van oorsprong uit Londen afkomstige **Bruce Brooks**, **Edward Archer** en **Arthur Harris**.

7 Volg bij wandelknooppunt 28 de weg naar knooppunt 24. Wijk verderop even af van het netwerk en stap via de Komenseweg naar knooppunt 69 (via knooppunten 24 en 23 bereik je eveneens knooppunt 69, wat neerkomt op 1,3 km extra). Hou halt bij CWGC Larch Wood (Railway Cutting) Cemetery.

Deze begraafplaats is in april 1915 opgericht en vernoemd naar een nabijgelegen bosje lorken, meteen ook de reden waarom hier lorkenbomen zijn aangeplant. Larch Wood Cemetery telt 1.177 graven waarvan 321 niet geïdentificeerde. 82 militairen worden verondersteld hier begraven te zijn zonder dat ze een gekend graf hebben. Zij worden op de begraafplaats herdacht op wat men een Special Memorial noemt.

CWGC Larch Wood (Railway Cutting) Cemetery.

In 1916 worden hier drie Canadezen begraven die vandaag op de Menenpoort worden herdacht. **William Furzer** een 34-jarige arbeider geboren in Somerset, Engeland, komt op 3 juni 1916 om het leven. **John Shannon**, een 28-jarige kruidenier geboren in het Noord-Ierse Belfast en **Henry Bridge**, een 34-jarige arbeider uit Liverpool, dienen beide bij het 5th Battalion (Western Cavalry). Ze sneuvelen op 21 en 22 juli 1916, wanneer hun eenheid het front bij Hill 60 bemant. Hun graven raken verloren tijdens het verdere oorlogsgeweld.

8 Door de route naar wandelknooppunt 69 te volgen, bereik je het centrum van Zillebeke. Hou bij knooppunt 69 nog even halt.

In de tuin van het huis voor je, op de hoek van de Maalstedestraat en de Seelbachdreef, worden begin juni 1916 vier Canadese militairen begraven. Het gaat om twee Cameron Highlanders en twee militairen van het 58th Battalion (Central Ontario).

Frederick 'Percy' Bousfield

Frederick 'Percy' Bousfield was met zijn 20 jaar de jongste van het viertal. De jonge korporaal is een seingever bij de Highlanders. Hij sneuvelt op 7 juni 1916.

Raadpleeg Namen in het Landschap en deze wandeling digitaal:

